

[Løvig Simonsen]

me for denne dagsorden, og derved kan man så konstatere, at jeg havde ret i, at det var en afværgedagsorden.

I øvrigt er det paradoksalt, ja, nærmest absurd, at Folketinget skal vedtage i en dagsorden, at man skal holde landets love. Ja, I må undskylde, at jeg siger det, men jeg mener faktisk, at det er sådan, at Folketinget lovgiver for nogle områder, og så har vi den udøvende myndighed til at sørge for, at det bliver overholdt. Her sidder vi og præciserer i den dagsorden, som fru Lone Dybkjær har stillet, at Folketinget skal pålægge sig selv, at lovene skal overholdes.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KRF):

Jeg vil først lige gøre opmærksom på, at fiskeriet er steget ganske pænt gennem de sidste fem år, men jeg skal da villigt indrømme, at i de indre havområder ser det stadig væk ikke for godt ud. Men det vil man altså ikke løse, har jeg forstået af indlæggene i dag.

Fru Lone Dybkjær anfører i sit dagsordensforslag, at udledningen – og dermed menes vel udstrømningen – af kvælstof skal halveres i løbet af en 3-årig periode. Må jeg forstå det sådan, at fru Lone Dybkjær har fået et talmateriale, en videnskabelig undersøgelse, der nøjagtig angiver udsivningshastigheden fra landbrugsområderne? Det vil jeg i grunden gerne have at vide. For hvis det ikke er tilfældet, betyder det, at hvis denne dagsorden vedtages, så vedtager dette Folketing noget, som det overhovedet ikke aner et suk om hvad er.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg vil godt i al uvidenskabelighed sige til hr. Løvig Simonsen, at det nu ikke er så ejendommeligt, at Folketinget undertiden vedtager, at lovene skal holdes. Det var vi faktisk nødt til i 1984, da vi i miljøbeskyttelseslovens § 50 a skrev, at ulovlige forhold skal bringes til ophør. Og denne betagende sætning står der endnu, så den slags ting er ikke så usædvanlige, men de er selvfølgelig overflødige.

Jeg vil gerne spørge fru Lone Dybkjær om noget, for denne dagsorden er jo temmelig afgørende for, hvad der kommer til at ske.

Miljøministeriets eget talgrundlag er en udledning fra landbruget på 260.000 t årligt inklusive afstrømningen fra husdyrgødning. Landbruget tilbyder selv 100.000 t. Fru Lone Dybkjær vil ned på halvdelen, det vil sige 130.000 t. Nu vil jeg gerne spørge: hvor kommer de sidste 30.000 t fra, fru Lone Dybkjær?

Dernæst vil jeg gerne spørge fru Lone Dybkjær: indeholder Det Radikale Venstres forslag også gårdbidraget? Det har lidt at gøre med det foregående spørgsmål.

Endvidere vil jeg gerne vide: vedrører investeringsplanerne kun kommunernes rensningsanlæg, eller vedrører de andet?

Fru Lone Dybkjær sagde til sidst: midlerne kan diskuteres. Ja, og det er det, der er afgørende. Målet er der jo ikke ret mange herinde der kan blive uenige med fru Lone Dybkjær om – jo, måske hr. Arne Bjerregaard, men det er jo ikke den højere viden-skab – men det er derfor, vi er nødt til at diskutere midlerne, og det er fru Lone Dybkjær ikke meget for. Det sidste spørgsmål, jeg derfor gerne vil stille, er: hvor mange af de midler, som fru Lone Dybkjær har nævnt, skal foreskrives landbruget?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til det sidste, som hr. Leif Hermann spurgte om: præcis så mange, at målsætningen nås.

Hvor kommer de sidste 30.000 t fra, spurgte hr. Leif Hermann. Ja, de kommer enten ved nedsættelse af kunstgødningsforbruget eller ved dyrkning af andre afgrøder eller ved randzoner eller ved en kombination af alt det, jeg nævnte. Jeg nævnte faktisk en hel del, og det er det, den plan skal gå ud på. Naturligvis skal planen ikke kun indeholde de kommunale rensningsanlæg, men den skal være en oversigt over og i det omfang, det er muligt, plan for, hvordan man finansierer, og hvor store investeringerne skal være for hele området. Det er klart, at der vil være nogle problemer med industriområdet.

Hr. Løvig Simonsen vil jeg bare spørge: hvordan kan man stille an afværgedagsorden